

δωκεν, ὁ δ' ἐναντίως χρῆται. τὸν οὖν οὐκ ὀρθῶς χρώ-
 μενον μισεῖν δίκαιον καὶ ἐκβάλλειν καὶ ἀποκτινύναι,
 ἀλλ' οὐ τὸν διδάξαντα. ΣΩ. Οἶμαι, ὦ Γοργία, καί¹²
 σε ἔμπειρον εἶναι πολλῶν λόγων, καὶ καθωρακέναι
 ἐν αὐτοῖς τὰ τοιούδε, ὅτι οὐ ραδίως δύνανται οἱ ἄνθρω-
 ποι α) περὶ ὧν ἂν ἐπιχειρήσωσι διαλέγεσθαι, διορι-
 σάμενοι β) πρὸς ἀλλήλους, καὶ μαθόντες καὶ δι-
 δάξαντες ἑαυτοὺς, οὕτω διαλύεσθαι τὰς ξυνουσίας·
 ἀλλ' εἰάν περὶ τοῦ γ) ἀμφισβητήσωσι, καὶ μὴ δ) φῆ
 ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον ὀρθῶς λέγειν, ἢ μὴ σαφῶς, χα-
 λεπαίνουσι τε καὶ κατὰ φθόνον οἴονται τὸν ἑαυτῶν
 λέγειν, φιλονεικοῦντες ἀλλ' οὐ ζητοῦντες ε) τὸ προ-

D 5

κεί-

scripto. Ficinum etiam sic scriptum reperisse, docet eius versio,
 in qua est *ad iustum usum*. Posset quoque legi *δικαίω*, unde
 forte vulgata lectio *δικαίου* nata est: nam masculina Adiectiuo-
 rum etiam pro femininis poni solent. Sic *ἠφέλεια βεβαίδς* Theag.
 p. 22, Vol. II, *χώρα ἀργῶς ἀγρὶ inculti* apud Isocrat. Archid.
 p. 314, Vid. Gregor. de diall. p. 25. ibique Koenius.

a) Nominatiuus οἱ ἄνθρωποι in utroque Cod. desiderabatur.

b) Cod. uterque *διορισάμενοι*, vitiose. Ficinus: *eos videlicet, qui
 inter se disputant, haud facile posse, cum discrepare coeperint,
 sic abire, ut rem ipsam definiunt etc.* Unde conicio, eum
 duas lectiones simul expressisse, et praeter vulgatum *διορισάμενοι*,
 vel reperisse, vel legendum existimasse *διορισάμενοι h. e. coortā
 inter eos contentione*: qua in re libenter Ficino assentior.

c) Cod. Meerm, *περὶ τῆ*, male.

d) Particula *μὴ* non ad verbum *φῆ* pertinet, sed cum *ὀρθῶς* con-
 iungendum est.

e) In editis libris leguntur Accusatiui *φιλονεικοῦντας* et *ζητοῦντας*,
 quos verba *χαλεπαίνουσι* et *οἴονται* in Nominatiuos *φιλονεικοῦν-
 τες* et *ζητοῦντες*, ut erat in Cod. Aug. mutare iubent. In Cod.
 Meerm, etiam ultimis syllabis *ας* — *ας* eadem manus superscri-
 pserat *ες* — *ες*.